

IS DE BIJBEL ECHT BETROUWBAAR?

INHOUD

Het boek van God?	2
Dit boek is uniek.	4
De bijbel is betrouwbaar!.	6
<i>Zijn eigen standpunt</i>	7
<i>Zijn beschermde inhoud</i>	12
<i>Zijn bewezen juistheid</i>	17
<i>Zijn verregaande invloed</i>	24
Hoe onze bijbel is ontstaan.	28
'We probeerden zijn ongelijk te bewijzen'	30
Om over na te denken	32

Is er een goede reden om me te scharen achter de aloude standpunten van de bijbel?

Het is een oud boek in een wereld waar ouderdom niet langer een deugd is. Ik moet dus een goede reden hebben om te geloven wat erin staat. Op het spel staan actuele kwesties zoals mijn houding ten opzichte van seksualiteit, huwelijk en werk, en de wijze waarop ik God dien.

Als zulke gedachten af en toe bij u opkomen, dan willen we u graag een handje helpen. Dit boekje is door onze medewerkers geschreven om aan te tonen dat de bijbel nog altijd betrouwbaar is. We hopen dat het u een hernieuwde waardering zal geven voor dit boek, dat voor talloze generaties alleszins geloofwaardig is gebleken.

Martin R. De Haan II

Uitgever: David Sper
Redacteur: Marianne Locht
Vertaling: Hella Willering

Omslagontwerp: Terry Bidgood
DUTCH
Printed in UK

De bijbelteksten in deze uitgave zijn ontleend aan De Nieuwe Bijbelvertaling, © Nederlands Bijbelgenootschap 2004/2007. Copyright © 2010 RBC Ministries, Grand Rapids, Michigan, USA

HET BOEK VAN GOD?

Elk jaar worden er in de Verenigde Staten meer dan 172.000 verschillende boeken uitgegeven. Ze behandelen elk denkbaar onderwerp, van anjers tot zonnebloemen, van antropologie tot zoölogie, van Afghanistan tot Zimbabwe. Maar mensen die in de bijbel geloven, zeggen dat hij niet te vergelijken is met welk boek dan ook dat ooit is uitgegeven. Zij zeggen dat de bijbel het enige boek is dat door God geschreven is en dus het enige boek dat ons laat zien hoe wij Hem kunnen kennen, hoe we moeten leven, en hoe we het eeuwige leven kunnen ontvangen.

Veel mensen zijn het daar niet mee eens. Zij menen dat de bijbel fouten bevat, onbetrouwbaar is, en vanzelfsprekend niet door God geschreven is. Dit is wat sommigen van hen zeggen:

'De bijbel is wetenschappelijk onbetrouwbaar.' Wie dit

vindt, denkt dat de bijbel vol staat met wetenschappelijke onjuistheden en daarom ook in geestelijke zaken onbetrouwbaar is.

Vanwege hun naturalistische uitgangspunten stellen veel wetenschappers de wonderen in de bijbel ter discussie. Ze plaatsen vraagtekens bij de wetenschappelijke houdbaarheid van de verhalen over de zon die stilstaat, de Israëlieten die met kwartels gevoed worden, of Jona die drie dagen in de buik van een grote vis overleeft.

'De bijbel is historisch onjuist.' Mensen die geloven dat de bijbel de waarheid spreekt, houden vol dat hij van God afkomstig is en geen fouten bevat. Degenen die het daar niet mee eens zijn, wijzen daarom vaak op wat volgens hen historische onjuistheden zijn. Wanneer zij in de archeologie of in oude verslagen op iets stuiten dat een bijbelse bewering lijkt tegen te spreken, trekken ze

meteen de conclusie dat de bijbel het bij het verkeerde eind heeft. Tenzij de authenticiteit van elke bijbelse naam door research bewezen kan worden en elk feit door geschiedkundig onderzoek kan worden geverifieerd, gaan zij ervan uit dat de bijbel ongelijk heeft.

‘De bijbel is achterhaald.’

Er zijn niet veel boeken die tweeduizend jaar geleden werden voltooid en nu nog steeds uitgegeven worden. Maar juist dit blijkt van de grootsheid van de bijbel wordt door sommigen gezien als een teken van zwakte en onbelangrijkheid. Hedendaagse denkers, die nieuwe filosofieën en theorieën over het leven hebben ontwikkeld, stellen dat geen enkel boek van zo vele eeuwen oud iets te zeggen kan hebben dat voor onze moderne wereld van belang is—zeker niet op specifieke punten als seksualiteit, huwelijk, ethiek en zakendoen.

‘De bijbel is door mensen geschreven.’ Degenen die

dit zeggen, denken dat de bijbel het product is van rijke menselijke verbeelding en oeroude mythologische overleveringen. Zij plaatsen hem in dezelfde categorie als de Griekse verhalen over de goden op de Olympus of de geschriften van Confucius of Mohammed. Voor hen is de bijbel gewoon het zoveelste godsdienstboek.

Kortom, veel mensen wijzen de bewering af dat de bijbel het Woord van God is. En het idee dat wij ons leven en onze toekomst aan dit boek kunnen toevertrouwen, staat hen tegen. In de volgende paragrafen zullen we echter zien dat wie de bijbel verwerpt, zijn ogen sluit voor een overweldigende hoeveelheid bewijs ten gunste van de bijbel. En wat belangrijker is: hij negeert de realiteit van de geestelijke nood waarin de mensheid verkeert—en de redding die in de bijbelse boodschap geboden wordt.

DIT BOEK IS UNIEK

De bijbel is niet uniek omdat hij beweert van God afkomstig te zijn. De Koran zou aan Mohammed geopenbaard zijn door de aartsengel Gabriël. En Joseph Smith, de grondlegger van de mormoonse kerk, claimde een bijzondere openbaring van God te hebben ontvangen, gegraveerd in gouden platen. Ook andere godsdiensten stellen dat hun heilige geschriften door God zijn geopenbaard.

De bijbel is echter volstrekt uniek in zijn opvattingen over God, de mens, verlossing en waarheid.

1. Visie op God. De bijbel beschrijft God als de HEER, die over allen heerst (1 Kron. 29:11); als een God van genade, liefde en goedheid (Ps. 145:8-9); en als één God (Deut. 6:4). Maar de mormonen bijvoorbeeld leren dat er vele goden zijn, dat God Zelf ooit een mens was,

en dat de mens het vermogen heeft om God te worden.

Daarentegen stelt de bijbel dat de ene ware God mens geworden is in de onvergelykbare Persoon van Jezus Christus. Een Britse expert op het gebied van vergelijkende godsdienstwetenschap, J.N.D. Anderson, schreef: 'Ook in andere godsdiensten kan weliswaar de overtuiging voorkomen dat God, of een van de goden, zichzelf één of meerdere keren in menselijke gedaante heeft laten zien. (...) Maar alleen het christendom durft te stellen dat "de ene, alomtegenwoordige, alwetende grond van alle bestaan" zich op een unieke manier met Zijn schepping bemoeid heeft, niet door slechts de vorm of het uiterlijk van een mens aan te nemen, maar door daadwerkelijk mens te worden (*Christianity and Religion*, p. 51).'

2. Visie op de mens.

Terwijl de heilige boeken van vele andere godsdiensten de mens ofwel ophemelen ofwel

vernederen, schetst de bijbel een evenwichtiger en realistischer beeld. Ten eerste schildert hij de mens niet mooier af dan hij is, zoals de Oud-Griekse Heraclitus, die zei: 'De goden zijn onsterfelijke mensen, en mensen zijn sterfelijke goden.' Ten tweede maakt hij de mens niet minder dan hij is, zoals psycholoog B.F. Skinner deed door te stellen dat de mens slechts een complex organisme is dat door zijn omstandigheden wordt geregeerd.

Daarentegen doet alleen de bijbel recht aan zowel de positieve als de negatieve kanten van de menselijke natuur. Hij vertelt hoe de mens naar Gods beeld is geschapen, is realistisch over de zonde, benadrukt zijn persoonlijke verantwoordelijkheid, en geeft hem hoop voor de toekomst.

3. Visie op verlossing.

De verlossing van de mens, zoals die in de bijbel wordt beschreven, verschilt hemelsbreed van de wrede en onmenselijke opvattingen van

de andere wereldgodsdiensten. Hindoes bijvoorbeeld nemen vaak deel aan zeer pijnlijke rituelen om bij God in de gunst te komen. Boeddhisten volgen een achtvoudig pad van zelfverloochening. Moslims kennen een strikt regime van vasten en bidden om Gods goedkeuring te verdienen.

De bijbel echter biedt de mens verlossing aan in de Godmens Jezus Christus. Het is geen verlossing door werken, maar uit genade door geloof.

4. Visie op de waarheid. Terwijl andere godsdienstige geschriften vol staan met onbewezen aanspraken en opvattingen, onderbouwt de bijbel zijn aanspraken met historische en geografische feiten. Daarom legden de christenen in de eerste eeuw zo veel nadruk op het goede nieuws van de opgestane Christus. Hun boodschap moest niet slechts op grond van hun woorden worden aangenomen, maar op grond van verifieerbaar bewijs.

DE BIJBEL IS BETROUWBAAR!

Als de bijbel ons kan bewijzen dat hij van God tot ons gekomen is, dan begrijpen we waarom het zo verstandig is om op zijn gezag te vertrouwen. Zo doen we het ook op andere terreinen in ons leven. Als we ziek zijn, gaan we niet naar de schilder voor een diagnose en een recept. In plaats daarvan zoeken we iemand met medische bevoegdheid om ons een betrouwbare behandeling te geven.

Hoe zit het dan met de moeilijkere, wezenlijkste keuzes in ons leven? Naar wie gaan we als we willen weten wat goed en wat fout is? Wie vragen we naar het ontstaan en de zin van het leven? Tot wie wenden we ons als we overmand worden door het besef van onze zonde en vreselijke zwakheid? Waar vinden we redding, informatie over de toekomst, en hoop over het graf heen?

Nogmaals, als we kunnen aantonen dat we een goede reden hebben om te geloven dat de bijbel van God tot ons gekomen is, dan hebben we ook een boek dat betrouwbaar is—een boek dat zijn gelijke niet heeft onder alle boeken die ooit hebben bestaan.

In de volgende hoofdstukken zullen we dit bewijs voor de betrouwbaarheid van de bijbel in vier basiscategorieën indelen: zijn eigen standpunt, zijn beschermde inhoud, zijn bewezen juistheid, en zijn verregaande invloed. Meer in detail kunnen deze categorieën worden onderverdeeld in de volgende tien onderwerpen: 1) wat de bijbel over zichzelf zegt, 2) wat Christus erover zegt, 3) wat de schrijvers erover zeggen, 4) de eenheid van de tekst, 5) de overlevering van de tekst, 6) zijn historische juistheid, 7) zijn wetenschappelijke juistheid, 8) zijn profetische juistheid, 9) zijn invloed op de maatschappij, en 10) zijn invloed op mensen persoonlijk.

Bij het behandelen van deze tien onderwerpen, die onze overtuiging onderbouwen dat de bijbel het Woord van God is, spreken we de oprechte hoop uit dat ook u ervan overtuigd zult worden dat de bijbel betrouwbaar is.

ZIJN EIGEN STANDPUNT

BETROUWBAARHEID
3. Standpunt van de schrijvers
2. Standpunt van Christus
1. Standpunt van de bijbel zelf
HET WOORD VAN GOD

Het bewijs voor de betrouwbaarheid van de bijbel begint bij de ongewone aanspraken die erin gemaakt worden. Als u tijd besteedt aan bijbellezen, zult u al snel stuiten op overweldigend bewijs dat de schrijvers van

dit boek ervan overtuigd waren dat het op een unieke manier door God gegeven was. In deze paragraaf bekijken we: 1) hoe de bijbel zichzelf ziet, 2) hoe Christus de bijbel ziet, en 3) hoe de bijbelschrijvers de bijbel zien.

I. Het standpunt van de bijbel zelf. In de eerste plaats stelt de bijbel dat hij het Woord van God voor de mens is (2 Tim. 3:16, 2 Petr. 1:20-21). Dat lijkt geen bijzonder goede reden om hem geloofwaardig te vinden, maar het is een goed vertrekpunt. Als de bijbel die claim niet zelf had gemaakt, zouden wij dat moeten doen. Op dit punt stelt de bijbel dat hij door God is geïnspireerd, ook al is hij door menselijke auteurs geschreven. En als hij werkelijk is wat hij stelt te zijn—een door God geïnspireerd boek—dan is hij absoluut betrouwbaar.

Wat bedoelen we als we zeggen dat de bijbel geïnspireerd is? Om te

beginnen: we bedoelen niet het soort inspiratie van een auteur die een boek probeert te schrijven of van een monteur die erachter wil komen wat er met een auto aan de hand is. Wanneer zij met een probleem worstelen, kunnen ze opeens de oplossing vinden en zeggen dat ze plotseling inspiratie kregen.

Dat bedoelen we niet als we zeggen dat de bijbelschrijvers geïnspireerd werden. Nee, we bedoelen dat God Zelf de aanzet gaf tot en de leiding had over hun schrijven. Op bovennatuurlijke wijze leidde de Heilige Geest Mozes, Jesaja, Matteüs, Paulus en de andere bijbelschrijvers om Gods boodschap aan de mensen op te schrijven.

De opmerkelijke bewering van de bijbel dat hij het geïnspireerde Woord van God is, wordt duidelijk in enkele sleutelteksten. Laten we er drie bekijken. De eerste is uit de

tweede brief van Paulus aan Timoteüs: 'Elke schrifttekst is door God geïnspireerd en kan gebruikt worden om onderricht te geven, om dwalingen en fouten te weerleggen, en om op te voeden tot een deugdzzaam leven (2 Tim. 3:16).'

Het woord dat als 'geïnspireerd' is vertaald, betekent 'door God geademd'. Dit zegt ons dat de bijbel in Gods gedachten is ontstaan. De Heilige Geest werkte op de verschillende bijbelschrijvers in om de boodschap die God aan de mensheid wilde geven, op te schrijven.

Een tweede belangrijke tekst die stelt dat de bijbel het Woord van God is, vinden we in een van de brieven van de apostel Petrus: 'Besef daarbij vooral dat geen enkele profetie uit de Schrift een eigenmachtige uitleg toelaat, want nooit is een profetie voortgekomen uit menselijk initiatief: mensen die namens God spraken werden daartoe

altijd gedreven door de heilige Geest (2 Petr. 1:20-21).’

Dat is een stevige uitspraak! Deze tekst stelt dat de bijbelse profeten niet zelf bedachten wat ze opschreven. Nee, ze noteerden wat hun door God was ingegeven. Ze werden gedreven (letterlijk ‘meegevoerd’) door de Heilige Geest. Dat wil niet zeggen dat hun individuele persoonlijkheid of schrijfstijl werd uitgeschakeld. Het betekent dat verhinderd werd dat er fouten in hun tekst zouden sluipen. Ze werden gedreven door de Heilige Geest om alleen datgene op te schrijven wat God aan de mensen wilde laten weten.

***Dat Christus op de
Schriften vertrouwde,
is voor ons wellicht
de beste reden om
dat ook te doen.***

De bijbel stelt dus dat hij door God is geschreven. Het is geen boek van mensen, maar het boek van God. Paulus deelde ons mee dat hij over een geestelijke waarheid sprak ‘niet op een manier die ons door menselijke wijsheid is geleerd, maar zoals de Geest het ons leert (1 Kor. 2:13).’

Ja, de bijbel claimt het geïnspireerde Woord van God te zijn: krachtig, levendig en onvergankelijk (1 Joh. 1:1-3; Hebr. 4:12; 1 Petr. 1:23-25). Zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament staat de boodschap van God aan mensen van alle tijden—een betrouwbaar boek!

2. Het standpunt van Christus. In de tijd dat Jezus Christus op aarde was, bevestigde Hij wat de bijbel over zichzelf beweert. In alles wat Hij erover zei en in de manier waarop Hij hem gebruikte, liet de Zoon van God zien dat de bijbel het Woord van God is. Enkele punten ter overweging:

a. Hij gebruikte benamingen voor de bijbel die zijn authenticiteit aantoonde:

- ‘Het Woord van God’ (Marc. 7:13);
- ‘de Schrift’ of ‘de Schriften’ (Luc. 4:21; Joh. 5:39, 10:35);
- ‘de geboden van God’ (Marc. 7:8).

b. Hij ging ervan uit dat de personen en gebeurtenissen die in het Oude Testament genoemd worden, historisch zijn:

- Adam en Eva (Mat. 19:4-5);
- Noach en de vloed (Mat. 24:37-39);
- Lot, de vrouw van Lot en Sodom (Luc. 17:28-32);
- Jona (Mat. 12:38-41).

c. Hij beschouwde Zijn eigen woorden als Schriftwoorden, die daarom geloofd moesten worden (Joh. 12:48-49).

d. Hij sprak mensen aan op wat er in de Schrift geschreven stond (Mat. 12:3).

e. Hij gebruikte de Schrift als afdoende bewijs in het

weerleggen van kritiek:

- Joh. 10:35, citaat van Ps. 82:6;
- Mat. 22:32, citaat van Ex. 3:6, 15;
- Mat. 22:42-44, citaat van Ps. 110:2.

f. Hij gebruikte de autoriteit van de Schrift om de beproevingen van Satan in de woestijn te weerleggen (Mat. 4:4, 7, 10).

Door de manier waarop Jezus Christus de Schriften citeerde en gebruikte, liet Hij duidelijk zien dat Hij geloofde dat de bijbel over zichzelf de waarheid spreekt. Tijdens Zijn leven op aarde bevestigde het Levende Woord het geschreven Woord.

3. Het standpunt van de bijbelschrijvers.

De verschillende schrijvers bevestigden wat de bijbel over zichzelf zegt, door de andere gedeelten van de bijbel als het Woord van God te beschouwen. Ze bevestigden het ook door zichzelf te zien als een onderdeel van Gods

plan om Zichzelf aan de mens bekend te maken.

***Als het bewijs is
wat het lijkt te zijn,
dan is de bijbel niet
zomaar een boek—
hij is hét boek.***

Laten we ten eerste eens bekijken hoe de bijbelschrijvers de Schriften zagen:

- Toen Daniël in de profetie van Jeremia las dat de Babylonische ballingschap 70 jaar zou duren, geloofde hij dat het waar was; daarop baseerde hij zijn gebed en zijn plannen (Dan. 9:2).
- Petrus geloofde in de goddelijke oorsprong van de geschriften van de oudtestamentische profeten (2 Petr. 1:21).
- Petrus geloofde ook in de goddelijke oorsprong van de geschriften van Paulus,

ook al vond hij ze moeilijk te begrijpen (2 Petr. 3:15-16).

- Johannes zei dat de geschriften van de apostelen en die van hemzelf door God ingegeven en gezaghebbend waren (1 Joh. 4:6).

Ten tweede geloofden de bijbelschrijvers zelf dat zij het Woord van God doorgaven. Kijk eens naar de volgende teksten:

- Aan het begin van zijn boek verklaarde de profeet Jesaja: ‘De HEER heeft gesproken (Jes. 1:2).’
 - Jeremia begon zijn profetie met de woorden: ‘De HEER richtte Zich tot mij (Jer. 1:4).’
 - God gaf Ezechiël de opdracht naar Zijn volk te gaan en hun te zeggen: ‘Dit zegt God, de HEER (Ez. 3:11).’
 - Paulus stelde dat zijn woorden rechtstreeks van God afkomstig waren (Gal. 1:11-12; 1 Tess. 2:13).
- Samenvattend: de bijbel stelt dat hij het boek van God

is. Christus bevestigde deze bewering. En de bijbelschrijvers zelf bevestigden het door de boeken van hun medeauteurs als de Schrift te zien, en hun eigen werk te beschouwen als het opschrijven van Gods woorden.

ZIJN BESCHERMDE INHOUD

BETROUWBAARHEID
5. Overlevering van de tekst
4. Inhoudelijke eenheid
3. Standpunt van de schrijvers
2. Standpunt van Christus
1. Standpunt van de bijbel zelf
HET WOORD VAN GOD

De goddelijke bescherming van de inhoud van de bijbel is nog een reden om de bijbel betrouwbaar te achten. Deze bescherming heeft op twee manieren plaatsgevonden:

- a. de inhoud vormt één geheel ondanks grote

verscheidenheid, en b. de tekst zelf is op wonderbaarlijke manier bewaard gebleven. Laten we eens kijken naar de twee manieren waarop God Zijn Woord heeft beschermd.

4. Inhoudelijke eenheid ondanks verscheidenheid.

Menselijke geschriften worden gekenmerkt door verdeeldheid en tegenspraak. Boeken die door meer dan één auteur geschreven zijn, vertonen vaak grote tegenstrijdigheden in gedachtegoed, feiten, stijl of ideeën. Zelfs in boeken die door één auteur geschreven zijn, kunnen de feiten of argumenten elkaar tegenspreken. Degenen die hun hele leven de Schrift bestuderen, staan echter voortdurend verbaasd dat zijn leer zo samenhangend en consistent is.

Josh McDowell, een bekende verdediger van het christelijk geloof, werd door een verkoper benaderd met de boekenserie *Great Books Of The Western World*. Deze serie bevat geschriften van de belangrijkste

denkers uit de westerse geschiedenis. McDowell daagde de verkoper uit om tien auteurs uit te kiezen uit dezelfde maatschappelijke klasse, dezelfde periode, hetzelfde land en dezelfde taal, en hun mening te vragen over één fundamenteel onderwerp. 'Zouden ze het met elkaar eens zijn?' vroeg Josh. De man antwoordde: 'Ben je mal! Het zou een bonte verzameling worden.'

Daarom verdient de verbazingwekkende eenheid van de bijbel ons vertrouwen. Van Genesis tot Openbaring vertelt de bijbel één verhaal: hoe de mensheid van de zonde gered wordt door de dood van Jezus Christus. Het Oude Testament beschrijft Hem als de hoop voor de mensheid; het Nieuwe Testament laat zien dat Hij de vervulling van die hoop is.

Welnu, als de bijbel door één persoon en in één periode geschreven zou zijn, dan was het te begrijpen dat de grote lijnen en specifieke details

één geheel vormen. Maar sta eens stil bij zijn veelkleurige achtergrond:

- Hij is geschreven door veertig verschillende auteurs.
- Hij is geschreven in de loop van 1.600 jaar.
- Hij is geschreven in drie talen: Hebreeuws, Grieks en Aramees.
- De auteurs waren afkomstig uit alle rangen en standen: profeet (Jeremia), priester (Zacharia), herder (Amos), koning (David), dienaar (Nehemia), arts (Lucas), tollenaar (Matteüs), en farizeeër (Paulus).
- Hij is geschreven op drie continenten: Azië, Afrika en Europa.
- Tussen het schrijven van het Oude en van het Nieuwe Testament zit een kloof van ruim 400 jaar; vergelijkbaar met de periode tussen de dagen van William Shakespeare en onze tijd.

Ondanks deze grote verscheidenheid is de bijbel één boek. Net zoals takken, wortels,

stam en bladeren deel uitmaken van één boom, zo vormen de delen van de bijbel één geheel. Zij stemmen overeen in leer, profetische details, alles wat er over Jezus Christus gezegd wordt, en het aanbod van verlossing aan de mensheid. Het boek is een eenheid, bestaande uit vele boeken. Het is een betrouwbaar boek!

5. De overlevering van de tekst. De bijbel is ook een betrouwbaar boek omdat de inhoud op wonderbaarlijke manier bewaard is gebleven. De oorspronkelijke manuscripten van de bijbelschrijvers bestaan niet meer. Ze zijn allemaal eeuwen geleden verloren gegaan of vernietigd. Daarom hebben sommige critici van de bijbel hun vraagtekens geplaatst bij de zuiverheid van de teksten die wij nu bezitten. Maar we kunnen er zeker van zijn dat de bijbels die wij in handen hebben, vertaald zijn vanuit teksten die in de praktijk overeenkomen met de originelen.

Het Oude Testament.

De boeken van het Oude Testament zijn voornamelijk in het Hebreeuws geschreven. Ze werden opgetekend op papyrus (een grasachtige rietsoort, waarvan de binnenkant van de stengels gedroogd en aan elkaar gelijmd werden om een papierachtig materiaal te maken) of op perkament (afgeschraapte en gedroogde dierenhuiden). Als een exemplaar versleten raakte, werd een nieuw exemplaar gemaakt en werd de oude vernietigd.

Dat was echter geen gemakkelijke klus. Men had geen kopieermachines, zoals wij, dus het moest met de hand gebeuren. De schrijvers volgden strenge regels om te voorkomen dat er fouten in de tekst slopen. De methode van de Masoreten werd eeuwenlang gebruikt, van 500 tot 900 na Christus. Deze toegewijde Hebreeuwse geleerden hadden een ingewikkeld telsysteem om de

nauwkeurigheid te waarborgen. Om te beginnen telden ze alle letters op een pagina. Wanneer ze dan klaar waren met het overschrijven van die pagina, telden ze de letters op de kopie om te zien of de aantallen overeenkwamen. Zo voorkwamen ze dat ze een woord twee keer overschreven, een woord vergaten, een regel oversloegen of juist twee keer overnamen. Als de aantallen niet gelijk waren, vernietigden ze de kopie die ze net met zo veel moeite gemaakt hadden, en begonnen ze opnieuw.

Dankzij dit systeem zijn de Hebreeuwse teksten sinds het jaar 900 praktisch foutloos. Maar hoe zit het met de periode vóór 900? Het grootste deel van het Oude Testament was eeuwen eerder geschreven, en het laatste boek, Maleachi, werd bijna 400 jaar voor de geboorte van Christus voltooid. Zouden er in de tussentijd niet een heleboel fouten in geslopen kunnen zijn?

Op die vraag kon niet met zekerheid een antwoord gegeven worden, tot de vondst van de Dode Zeerollen. Op een hete, stoffige dag in 1947 gooide een Arabische jongen een steen in een van de honderden grotten in de rotsen rondom de Dode Zee. Tot zijn verbazing hoorde hij iets breken. Toen hij naar binnen kroop om het te onderzoeken, vond hij een gebroken aardewerken kruik en enkele oude manuscripten, waaronder een exemplaar van het boek Jesaja. Dit was het begin van de collectie die bekend is geworden als de Dode Zeerollen.

Het nieuws over de vondst verspreidde zich, en al gauw waren in het hele gebied archeologen bezig grotten uit te graven. Ze vonden fragmenten van elk boek uit het Oude Testament, en enkele complete manuscripten.

Hoe verhielden deze zich tot de Masoretische tekst? Men ging de teksten

nauwkeurig met elkaar vergelijken, en ontdekte al snel dat er geen verschil was tussen de tekst van de Dode Zeerollen en die van de Masoreten. Hoewel deze boekrollen bijna duizend jaar eerder waren overgeschreven, waren ze vrijwel identiek aan de Masoretische tekst! Op basis van dit verbijsterende bewijs kunnen we er zeker van zijn dat de tekst van het Oude Testament foutloos bewaard is gebleven en gelezen kan worden als het betrouwbare Woord van God.

Het Nieuwe Testament.

Wat over het Oude Testament gezegd is, geldt ook voor het Nieuwe Testament. Ook dat is door de eeuwen heen voor fouten bewaard gebleven. Hoewel zijn boeken duizenden keren zijn overgeschreven en wijd verspreid werden onder de vroege kerken, zijn ook zij beschermd tegen fouten.

Nieuwtestamentici en tekstgeleerden hebben uiterst

nauwgezet de duizenden gevonden manuscripten bestudeerd. Zij verzekeren ons dat de teksten die voor onze bijbelvertalingen gebruikt zijn, nagenoeg gelijk zijn aan de teksten die Matteüs, Paulus en de andere auteurs van het Nieuwe Testament geschreven hebben. Er zijn enkele kleine afwijkingen, maar die veranderen geen van alle de betekenis van de passage waarin ze aangetroffen zijn. De meeste verschillen betreffen variaties in spelling, net als *kado* en *cadeau*. Er is een enorm aantal manuscripten en fragmenten van het Nieuwe Testament gevonden en vergeleken. Van geen enkel document uit die tijd zijn zo veel exemplaren gevonden. Ter vergelijking de volgende cijfers:

- Caesar, *Oorlog in Gallië*: 10 manuscripten. Vroegste datering: 900 n.Chr.
- Livius, *De geschiedenis van Rome*: 20 manuscripten. Vroegste datering: 400 n.Chr.

- Thucydides, *De geschiedenis van de Peloponnesische oorlog*: 8 manuscripten. Vroegste datering: 900 n.Chr.
- Herodotus, *Historiën*: 8 manuscripten. Vroegste datering: 900 n.Chr.
- Nieuwe Testament: 14.000 manuscripten. Vroegste datering: 125 n.Chr.

De afgelopen jaren zijn er twee belangrijke vondsten gedaan die belangrijk bewijsmateriaal hebben opgeleverd voor de authenticiteit van de tekst van het Nieuwe Testament. De eerste, de Rylands Library Papyri, bevat een fragment uit Johannes 18 dat gedateerd is op 125 na Christus. De tweede, de Chester Beatty papyruscollectie, bevat vrijwel het gehele Nieuwe Testament en is gedateerd tussen 200 en 275 na Christus.

Het nauwgezette onderzoek dat op de tekst van beide Testamenten verricht wordt door briljante wetenschappers, van wie de

meesten geen christen zijn, heeft ons alle redenen gegeven om er zeker van te zijn dat we weten wat er in de oorspronkelijke manuscripten stond, ook al hebben we die niet meer. Er zijn weliswaar afwijkingen, maar die zijn heel onbelangrijk en niet van invloed op wezenlijke leerstukken. Het feit dat zowel de samenhang als de overlevering van de inhoud steeds beschermd zijn, is dus nog een reden om de bijbel als waar te beschouwen.

ZIJN BEWEZEN JUISTHEID

BETROUWBAARHEID
8. Profetische juistheid
7. Wetenschappelijke juistheid
6. Historische juistheid
5. Overlevering van de tekst
4. Inhoudelijke eenheid
3. Standpunt van de schrijvers
2. Standpunt van Christus
1. Standpunt van de bijbel zelf
HET WOORD VAN GOD

Wanneer de bijbel historische feiten noemt, refereert aan de wetenschap of de toekomst voorspelt, blijkt uit de juistheid daarvan de betrouwbaarheid van de bijbel. Wat verwacht u van een kookboek? Zeker niet een verzameling originele recepten van een chef-kok wiens grootste culinaire wapenfeit het schenken van melk in een kom cornflakes is. U verwacht van de auteur dat hij bewezen culinaire vaardigheden heeft en nauwkeurige maten en kooktijden kan geven. U verwacht ook dat de ingrediënten smaakvol en voedzaam zijn.

Wat moeten we dan verwachten van een boek dat claimt het schriftelijke verslag te zijn van de woorden en werken van God en van Zijn relatie met de mensheid? Terecht verwachten we van dit boek de grootst mogelijke nauwkeurigheid.

Wisten de bijbelschrijvers waar ze het over hadden? Is

de bijbelse beschrijving van geschiedenis, wetenschap en profetie betrouwbaar?

In de bijbel zijn de geschiedenis van de mens en de openbaring van God met elkaar vervlochten. Wanneer we dus twijfelen aan wat dit boek zegt over de mens en zijn wereld, dan trekken we terecht ook in twijfel wat er over God gezegd wordt. Als bewezen zou worden dat een deel van de bijbel niet klopt, dan is de rest verdacht. De bijbel heeft echter bewezen betrouwbaar te zijn op het gebied van geschiedschrijving, wetenschap en vervulde profetieën. Zijn verslag is correct en geloofwaardig.

6. Historische juistheid. De bijbel beweert een accuraat verslag te geven van de echte geschiedenis van de mensheid. Het Oude en Nieuwe Testament staan vol met verwijzingen naar specifieke mensen, plaatsen en gebeurtenissen. De bijbelse wereld is geen fantasiewereld.

De gebeurtenissen in de bijbel hebben in onze wereld plaatsgevonden, bij mensen zoals u en ik.

De ernstige twijfels aan de historische juistheid van de bijbel worden door het werk van archeologen weerlegd. Zij ontdekken steeds meer bewijs dat de geschiedschrijving in de bijbel bevestigt.

In het Oude Testament bijvoorbeeld wordt bijna vijftig keer een volk genoemd, dat bekend staat als de Hittieten. Degenen die de antieke wereld bestudeerden, plaatsten echter eeuwenlang vraagtekens bij de bijbel, omdat zij geen bewijs konden vinden voor het bestaan van zo'n volk. In 1906 echter werd ongeveer 145 kilometer ten oosten van Ankara, de hoofdstad van Turkije, de Hittietische hoofdstad opgegraven.

In de loop der tijd worden de vragen van critici beantwoord door degelijk wetenschappelijk onderzoek en de resultaten van archeologisch

graafwerk. Nelson Glueck, een Joodse archeoloog, zei: 'We kunnen onvoorwaardelijk stellen dat geen enkele archeologische vondst ooit iets wat in de bijbel staat, heeft tegengesproken (*Rivers In The Desert: History Of Neteg*, p. 31).'

De ontdekking van kleitabletten in de oude stad Ebla, in Noord-Syrië, heeft een schat aan historisch materiaal aan het licht gebracht dat de bijbelse beschrijving ondersteunt. Een artikel in *Time Magazine* meldde: 'Hun vondst levert niet alleen documentair bewijs van een vrij onbekend koninkrijk dat van 2400 tot 2250 voor Christus bestond; het is ook het beste bewijs tot nu toe dat sommige volken die in het Oude Testament beschreven worden, daadwerkelijk hebben bestaan (18 oktober 1976, p. 63).'

Ook het verslag van het Nieuwe Testament wordt door onderzoek en opgravingen onderbouwd. Het evangelie volgens Lucas en de

Handelingen van de apostelen (beide door Lucas geschreven) worden met respect bekeken door wetenschappers die de talloze verwijzingen naar mensen en plaatsen uit de Joodse en Romeinse wereld hebben onderzocht. Over Lucas schreef F.F. Bruce: 'Een man wiens nauwgezetheid kan worden aangetoond op terreinen waar wij dat kunnen onderzoeken, zal waarschijnlijk ook nauwgezet zijn in zaken die wij niet kunnen controleren (*The New Testament Documents: Are They Reliable?* p. 90).'

De geloofwaardigheid van het Nieuwe Testament op het terrein van onze natuurlijke wereld maakt dus ook zijn uitspraken over de geestelijke wereld aannemelijk. John Warwick Montgomery schreef: 'Wat weet een geschiedkundige dus over Jezus Christus? In de eerste plaats weet hij dat hij erop kan vertrouwen dat de nieuwtestamentische geschriften hem een juist

beeld van Hem schetsen. En hij weet dat dit beeld niet kan worden weggeredeneerd door *wishful thinking*, filosofische vooronderstellingen, of taalkundige kunstgrepen (*History And Christianity*, p. 40).'

7. Wetenschappelijke juistheid. Zijn bijbel en wetenschap met elkaar in tegenspraak? Worden we gedwongen te kiezen tussen godsdienstig geloof en wetenschappelijke data als leidraad voor ons leven? Zoals erover gesproken wordt, lijkt dit een legitieme keus te zijn, maar dat is niet zo. Het schijnbare conflict komt voort uit ongerechtvaardigde conclusies van beide partijen: zowel van hen die de grenzen van correcte bijbelinterpretatie overschrijden als van hen die de grenzen van de wetenschap overschrijden door theorie gelijk te stellen aan feit.

In Galileo's tijd ontstond er twist, omdat enkele godsdienstige leiders onverstandige uitspraken

deden over een zaak van de wetenschap en stelden dat de aarde het middelpunt van het zonnestelsel was. En vandaag de dag zijn er nog steeds conflicten over wetenschappelijke zaken. De ene groep gebruikt wetenschappelijke data om autoritair te concluderen dat alle leven het gevolg is van een evolutionair proces dat begon bij de meest elementaire levensvormen. Anderen interpreteren de gegevens anders en zeggen dat de complexiteit van het leven zoals wij dat vandaag kennen, alleen maar het gevolg kan zijn van goddelijke schepping. Zij die het bestaan van wonderen ontkennen, liggen overhoop met hen die menen dat de in de bijbel beschreven wonderen echt gebeurd zijn. Dit komt omdat mensen die het bestaan van God ontkennen, de zienswijze afwijzen van hen die geloven in een bovennatuurlijke God die soms in mensenzaken ingrijpt.

De kern van het schijnbare conflict tussen wetenschap en de bijbel zit hem niet in de feiten, maar in het onderliggende geloof van beide kampen en in de conclusies die ze trekken. Beide maken gebruik van dezelfde feiten.

De bijbel is geen wetenschappelijk boek. Hij gebruikt vaak stijlfiguren om aspecten van het leven te beschrijven die de wetenschap in andere bewoordingen zou verklaren. Zo spreekt hij bijvoorbeeld van de ondergaande zon en van de vier hoeken van de aarde. Natuurlijk vinden wetenschappers deze uitingen onjuist. Maar ze waren nooit bedoeld om letterlijk genomen te worden. Wanneer de bijbel echter rechtstreeks spreekt over wetenschappelijke kwesties, dan klopt het wat hij zegt.

Uiteindelijk blijken bijbel en wetenschap het helemaal eens te zijn. De God die het heelal geschapen heeft en de wetten die onze wereld

reguleren, in beweging heeft gebracht, is dezelfde God die de bijbel heeft geïnspireerd. Hij is de God van de waarheid en spreekt Zichzelf niet tegen. Als de bijbel dus op de juiste manier wordt geïnterpreteerd, en de wetenschap met bewijs onderbouwde conclusies trekt, zullen zij het helemaal eens zijn.

8. Profetische juistheid. Wat zou u ervan vinden als een arts u vertelt dat u nooit hartklachten zult hebben, en u een hartaanval krijgt terwijl u zijn spreekkamer uitloopt? Wat zou uw mening zijn over een politicus die welvaart belooft, maar wiens politiek uiteindelijk leidt tot een ernstige economische depressie? U zou terecht twijfelen aan hun uitspraken over de toekomst. U zou zich misschien afvragen wie u moet geloven.

De bijbel is anders. Het Woord van God heeft bewezen betrouwbaar te zijn. Het heeft zich nooit vergist in de diagnose van wat de mensen scheelt. Het heeft nooit loze

beloften gedaan. Het heeft de mens nooit reden gegeven te denken dat het een verzameling fabeltjes en leugens is.

Een duidelijke bevestiging van zijn betrouwbaarheid is de mate waarin de profetieën accuraat zijn. De bijbel geeft zelf de norm aan waaraan wij eenieder kunnen toetsen die beweert met gezag iets over de toekomst te kunnen zeggen. In Deuteronomium 18:20-22 staat dat het gezag van een profeet getoetst kan worden aan de juistheid van zijn voorspellingen. De bijbel bevat honderden profetieën, dus we kunnen hem aan zijn eigen toets onderwerpen.

Enkele van de meest sprekende voorbeelden van vervulde bijbelse profetieën zijn de profetieën die Jezus Christus betreffen. Jesaja 52:13 tot en met 53:12 en Psalm 22 bijvoorbeeld geven gedetailleerde informatie over de kruisigingdood, honderden jaren voordat deze vreselijke executievorm ooit gebruikt werd.

Kijk eens naar deze gedetailleerde profetieën over Jezus Christus, die letterlijk vervuld zijn:

verwoestte Nebukadnessar de stad, toen gaf Alexander opdracht het puin te gebruiken om een weg te bouwen naar een

PROFETIE		VERVULLING
Jes. 7:14	Geboren uit een maagd	Luc. 1:26-35
Mich. 5:2	Geboren in Betlehem	Mat. 2:1
Jes. 7:14	Immanuël genoemd	Mat. 1:23
Jes. 9:1-2	Verkondiging in Galilea	Mat. 4:12-16
Zach. 9:9	Zegevierende intocht	Mat. 21:1-11
Ps. 41:9	Door een vriend verraden	Mat. 26:20-25
Ps. 35:11	Vals beschuldigd	Mat. 26:59-68
Jes. 53:7	Zwijgend tegenover beschuldigers	Mat. 27:12-14
Ps. 22:16	Handen en voeten doorboord	Joh. 20:25
Jes. 53:12	Met misdadigers gekruisigd	Mat. 27:38
Ps. 22:18	Kleding verlost	Joh. 19:23-24
Ps. 34:20	Benen niet gebroken	Joh. 19:33
Ps. 22:15	Dorst aan het kruis	Joh. 19:28
Jes. 53:9	Begraven in graf van rijke man	Mat. 27:57-60

Een ander voorbeeld van een vervulde profetie is de verwoesting van de stad Tyrus. Honderden jaren eerder had Ezechiël voorspeld dat de stad zou worden verwoest, het puin weggeveegd en in zee zou worden gegooid, en dat hij nooit meer zou worden heropgebouwd (Ez. 26). Het gebeurde precies zoals voorspeld. Eerst

eiland voor de kust, waar de bevolking naartoe gevlucht was. Die weg is vandaag de dag nog altijd te bezichtigen, als een stille getuige van de juistheid van de bijbelse profetie.

Daniël voorspelde correct dat vier grote wereldmachten elkaar zouden opvolgen: Babylonië, Medo-Persië, Griekenland en Rome (Dan. 2 en 7).

De profetieën van Gods oordeel over Ninevé (Nah. 1-3), Ammon en Moab (Jer. 48-49), Babylon (Jes. 13-14; Jer. 51) en Edom (Jes. 34; Jer. 49; Ez. 25 en 35) kwamen allemaal uit zoals voorspeld.

Wanneer de bijbel dus profetisch spreekt, klopt het wat hij zegt. Honderden profetieën zijn letterlijk vervuld. Op basis hiervan kunnen we ook geloven wat de bijbel zegt over wat nog komen gaat. Hij heeft zichzelf al bewezen!

ZIJN VERREGAANDE INVLOED

BETROUWBAARHEID
10. Invloed op mensen persoonlijk
9. Invloed op de maatschappij
8. Profetische juistheid
7. Wetenschappelijke juistheid
6. Historische juistheid
5. Overlevering van de tekst
4. Inhoudelijke eenheid
3. Standpunt van de schrijvers
2. Standpunt van Christus
1. Standpunt van de bijbel zelf
HET WOORD VAN GOD

De bijbel heeft ook bewezen betrouwbaar te zijn door zijn invloed op de maatschappij en op individuele mensen. Zijn kracht om levens te veranderen is overal zichtbaar waar men het evangelie heeft gebracht. De bijbel is 'het Woord dat leven brengt' (Fil. 2:16). Zijn boodschap is het evangelie, dat hij 'Gods reddende kracht voor allen die geloven' noemt (Rom. 1:16). En hij noemt zichzelf het 'levende en krachtige Woord van God' (Hebr. 4:12). Maar het is niet genoeg om zichzelf levend en krachtig te noemen; dat moet hij dan ook waarmaken.

9. Invloed op de maatschappij. In elk land waar de bijbel gebracht is en zijn boodschap is aangenomen, heeft hij de cultuur ingrijpend veranderd. Als we het objectief bekijken, wordt duidelijk dat de bijbel een grote rol heeft gespeeld in het teweegbrengen van een hoger niveau van zedelijkheid,

maatschappelijke verandering, betere leefomstandigheden, en een beter leven. Waar slavernij voorkwam, heeft het Woord van God mensen van misstanden overtuigd en de onderworpenen bevrijd. Waar vrouwen niet veel beter werden behandeld dan beesten, bracht de verkondiging van het evangelie hun een nieuw respect en bevrijding van tirannie en vernedering. Waar wreedheid en hevige onderdrukking wijd verbreid waren, bracht de komst van de bijbel vriendelijkheid, tolerantie, en een menselijke behandeling. De benarde omstandigheden van kinderen en gehandicapten, die soms schandalig mishandeld werden, verbeterde aanzienlijk wanneer de bijbel kwam en zijn waarheid aanvaard werd.

Wanneer mensen de bijbel aannemen, worden hun verlangens en gedachten op een hoger plan getild. Probeer u zich eens voor te stellen hoe het de mensheid zou zijn vergaan

zonder de verheven zienswijze van de bijbel. Denk zijn leer over de menselijke waardigheid en de waarde van het individu weg, en kijk wat er overblijft. Haal de ethische impact van de grote predikers en de christelijke hervormers weg, en stel u zich de barre omstandigheden voor waarin de wereld zich zou bevinden. Haal uit onze musea alle schilderijen weg die op Jezus Christus zijn geïnspireerd. Verwijder uit de bibliotheken alle boeken die hun inspiratie en thematiek uit de Schriften putten. Ontdoe de wereld van de imposante oratoria en de verheffende kerkelijke muziek. Verwijder uit alle steden en dorpjes op aarde de schitterende kathedralen en de kleine kerkjes, die door de eeuwen heen een plek van hoop en rust voor mensen in moeilijkheden zijn geweest. Haal alles weg, en wat blijft er dan over? Een Milton zonder een gedicht; een Michelangelo zonder onderwerp; een Dante zonder visioen; een

Händel zonder inspiratie; een Whitefield zonder preek.

Of ontdoe de mensheid van de hoogstaande ethische code uit de bijbel. Wat gebeurt er dan met onze wetten, onze politie en onze rechters? Wat gebeurt er met de zwakken, de weerlozen, de onderdrukten, de eenzamen, de wanhopigen? We sidderen bij de gedachte aan de rampspoed die over de wereld zou komen. We huiveren van de harteloosheid, de wreedheid, de armoede van een onbeteugelde mensheid.

Ja, de bijbel heeft een verregaande invloed op de maatschappij uitgeoefend. Dat kan niet ontkend worden.

10. Invloed op mensen persoonlijk. De bijbel heeft niet alleen de maatschappij beïnvloed, hij heeft ook mensen individueel veranderd. Wanhopige, hulpeloze, goddeloze mensen die op het randje van de waanzin stonden, hebben redding gevonden in het horen en geloven van de boodschap van de bijbel. Hij

heeft nieuwe hoop geboden aan moedelozen. Hij heeft stille rust gebracht aan rustelozen. Hij heeft nederige mensen in staat gesteld tot grootse dingen. Hij heeft zedelijkheid naar het hoogste niveau getild. Hij heeft voor miljoenen mensen wonderbaarlijke bevrijding en verandering tot stand gebracht.

Denk eens aan Augustinus, een briljant geleerde uit de vierde en vijfde eeuw. Hoewel zijn vrome moeder voor hem bad, gebruikte hij zijn verstand en kracht voor goddeloze uitpattingen. Maar hij vond geen rust. Daarom begon hij aan een lange weg van zoeken en intensief zelfonderzoek. Gekweld en gedreven zette hij zijn zoektocht voort, totdat hij deze woorden in de bijbel las: 'Laten we daarom zo eerzaam leven als past bij de dag en ons onthouden van bras- en slemppartijen, ontucht en losbandigheid, tweespalt en jaloezie. Omkleed u met de Heer Jezus Christus en geef niet toe aan uw eigen wil,

die begeerten in u opwekt.’ (Rom. 13:13-14) Over zijn reactie op deze tekst schreef Augustinus later: ‘Ik wilde niet verder lezen; dat hoefde ik ook niet. Want onmiddellijk aan het eind van deze zin, bij een licht als het ware van kalnte die in mijn hart werd gestort, verdween alle duisternis van twijfel.’ Deze voormalige dronkelap werd uiteindelijk de bisschop van Hippo in Noord-Afrika, stichtte het eerste klooster in dat gebied, en beïnvloedde een groot deel van het christelijk gedachtegoed met zijn briljante geschriften.

Charles Haddon Spurgeon zocht tevergeefs naar vrede, totdat hij dit vers hoorde, geciteerd door een plattelandsdominee: ‘Keer terug naar Mij en laat je redden, ook jullie aan de einden der aarde; want Ik ben God, er is geen ander (Jes. 45:22).’ Hij werd een populaire en invloedrijke Londense dominee in de tweede helft van de negentiende eeuw.

Martin Luther vond verlossing van zijn zonde en de vonk die de protestantse Reformatie deed ontbranden, toen hij deze woorden las: ‘De rechtvaardige zal leven door zijn trouw (Hab. 2:4).’

Chuck Colson, veroordeeld voor zijn rol in de Watergate-affaire, vond de waarheid door het trouwe getuigenis en de heldere bijbeluitleg van enkele van zijn vrienden. Hij geeft nu leiding aan Prison Fellowship, een bediening aan gevangenen. Zijn boek *Born Again (Opnieuw geboren)* heeft veel betekend voor mensen die gevangenzaten in de gevolgen van hun eigen gedrag.

Deze verhalen kunnen worden aangevuld met die van honderdduizenden mensen van alle tijden en van alle rangen en standen, wiens diepste levensbehoeften vervuld zijn door de kracht van de bijbel. En dat kan hij ook voor u doen, als u uw hart openstelt voor zijn boodschap en gelooft.

HOE ONZE BIJBEL IS ONTSTAAN

Op grond waarvan is bepaald welke boeken in de bijbel thuishoren?

Hoe zijn we uitgekomen op 39 boeken in het Oude Testament en 27 boeken in het Nieuwe Testament? Deze vragen kunnen we beantwoorden door te spreken over de 'canon van de Schrift'. Het woord 'canon' betekent 'maatstaf' of 'norm'.

Uit de vele godsdienstige geschriften die de ronde hebben gedaan, wordt van slechts 66 boeken geloofd dat ze door God geïnspireerd zijn. Van sommige werd de authenticiteit onmiddellijk ingezien, maar bij ander boeken duurde het enige tijd voordat zij werden erkend als deel van de Schriften.

Gedurende het hele proces echter werd de canon van de Schrift door God vastgesteld, niet door mensen.

Het Oude Testament.

De boeken van Mozes en het boek van Jozua werden

onmiddellijk geaccepteerd (Ex. 24:3; Joz. 24:26). De overige boeken werden volgens de volgende richtlijnen onderzocht:

1. De auteur moest een erkend profeet van God of een leider in Israël zijn.

2. Het boek moest bewijs bevatten van zijn inspiratie en autoriteit. De lezer moest kunnen zien dat het uniek was, omdat het Gods openbaring doorgaf.

3. Geschriften die duidelijke leerstellige en feitelijke fouten bevatten, werden afgewezen. Boeken die geaccepteerd waren door de gemeenschap die ze had ontvangen, werden met voorrang onderzocht.

4. De status van sommige oudtestamentische boeken werd bekrachtigd door het feit dat Christus of de schrijvers van het Nieuwe Testament eruit citeerden en ze beschouwden als deel van de Schrift.

De twaalf apocriefe boeken werden om de volgende redenen niet tot de bijbelse canon gerekend:

- Ze kwamen in geen enkele Hebreeuwse canon voor.
- Ze werden geen van alle in het Nieuwe Testament geciteerd.
- Ze kwamen niet voor op eerdere lijsten.
- Hun inhoud was te mythologisch.

Het Nieuwe Testament.

De selectie van de boeken van het Nieuwe Testament werd gebaseerd op de test van apostelschap. Ze werden geaccepteerd als ze geschreven waren door een apostel, zoals Petrus of Johannes, of door een goede bekende van een apostel, zoals Lucas of Marcus, die de goedkeuring van een apostel hadden gekregen. We weten dat er enkele valse beschrijvingen van het leven van Christus de ronde deden (Luc. 1:1-4), evenals enkele valse brieven (2. Tess. 2:2). Daarom was een positieve identificatie van de nieuwtestamentische boeken nodig.

De kerkvaders onderbouwden de inspiratie

van de nieuwtestamentische canon; ze stelden vast welke boeken twijfelachtig waren en verwijderden die. De synodes van Hippo (393 n.Chr.) en Carthago (397 n.Chr.) accepteerden de 27 boeken die nu in het Nieuwe Testament voorkomen.

‘WE PROBEERDEN ZIJN ONGELIJK TE BEWIJZEN’

De ouders van Joan Olsen waren christen, maar zij en haar man—een arts—waren agnost. Dit leidde tot vele lange discussies over de bijbel tussen de twee echtparen. Uiteindelijk stemden de jonge dokter en zijn vrouw erin toe het christendom te bestuderen. Dit is het verhaal van dr. Viggo Olsen:

‘Ik suggereerde dat ons onderzoek eerlijk en objectief zou zijn, een oprechte zoektocht naar de

waarheid. Maar door ons agnostische vooroordeel begonnen we de zoektocht op een duivels slimme manier. We zouden bewijzen dat de bijbel niet het Woord van God is. (...) “Om te beginnen,” zei ik [tegen Joan], “bekijken we alle agnostische argumenten die we gehoord hebben op de universiteit en tijdens onze artsenopleiding. Daarna maken we een lijstje van alle wetenschappelijke onjuistheden in de bijbel. Die onjuistheden zullen het bewijs vormen dat het een woord van mensen is, niet het Woord van een of andere onfeilbare Schepper.”

De Olsens gingen aan de slag. De eerste vraag die ze aanpakten, was: ‘Bestaat er een God die de wereld geschapen heeft?’ Na een intensieve studie moesten ze concluderen dat God inderdaad bestaat. Maar daarmee waren ze nog altijd

agnost, want ze waren er niet van overtuigd dat God gekend kon worden. Ze zagen geen sporen van het bovennatuurlijke in de bijbel.

“Is het eigenlijk wel redelijk om te denken dat God Zichzelf aan de mensheid zou kunnen openbaren?” vroeg ik op een dag tijdens het eten. “Nou,” antwoordde Joan, “ik heb net iets over die vraag gelezen. Er werd gewezen op het feit dat wij mensen bestaan, de enige denkende wezens in Gods schepping. Het is onwaarschijnlijk dat God ons zomaar geschapen zou hebben, helemaal zonder reden. En als onze Maker is het logisch dat God ons Zijn reden om ons te scheppen zou bekendmaken. Bovendien: als God van ons houdt, zou Hij ons dat willen laten weten. Zo gaat dat in de liefde.”

Toen de Olsens zorgvuldig gingen zoeken, ontdekten ze dat

de bijbel wél beweert 'Gods boek om Zichzelf bekend te maken' te zijn. Dit is wat ze vonden:

'De bijbel (...) laat ons zien hoe God, gedreven door een eeuwige liefde, Zich naar ons uitstrekt om ons over Zichzelf en Zijn plan voor ons te vertellen. (...) We zagen ook de opmerkelijke eenheid en consistentie die uit de christelijke Schriften blijkt. (...)

In tegenstelling tot wat we voorheen dachten, constateerden we dat de Bijbel historisch juist is. Op het terrein van de historische juistheid heeft de bijbel zijn bewijs aan de archeologische wetenschap te danken.

En dan is er ook de opmerkelijke wetenschappelijke juistheid van de bijbel. Dit was precies het doelwit van de aanval die Joan en ik hadden ingezet om de onwaarheid van het christendom en Christus aan te tonen. (...) Het bleek

echter vreselijk moeilijk om wetenschappelijke onjuistheden in de bijbel te vinden. Keer op keer moesten we schijnbare fouten afstrepen, vanwege nieuwe bewijzen of gegevens.'

Na maanden van diepgaand onderzoek concludeerde het echtpaar Olsen dat de bijbel inderdaad Gods boodschap aan de mensheid is. Op basis van deze overtuiging namen ze allebei Jezus Christus als hun verlosser aan. Later reisden ze naar oostelijk Pakistan (het huidige Bangladesh), waar ze sinds 1962 als zendelingen hebben gewerkt.

(Uit *Daktar: Diplomat In Bangladesh*. Met toestemming overgenomen.)

OM OVER NA TE DENKEN

We hebben tien redenen, tien soorten bewijs gegeven om 'ja' te zeggen op de vraag: 'Is de bijbel echt betrouwbaar?' Op basis van wat wij hebben betoogd, zijn wij ervan overtuigd dat de bijbel het enige echt betrouwbare boek. Neem even de tijd om het volgende schemaatje in te vullen, als hulpmiddel om terug te kijken op het bewijs dat we u hebben voorgelegd.

BETROUWBAARHEID
10.
9.
8.
7.
6.
5.
4.
3.
2.
1..
HET WOORD VAN GOD

Dit onderwerp leidt tot twee heel belangrijke vragen

om over na te denken. Ten eerste: als u christen bent, heeft u dan genoeg vertrouwen in de bijbel om hem in de praktijk te brengen? Bent u even bereid om zijn geboden te gehoorzamen als om u zijn beloften toe te eigenen?

Ten tweede: als u geen gelovige bent, wat gaat u dan doen met de bijbel? U kunt niet neutraal blijven ten opzichte van zijn beweringen. U moet ofwel aannemen wat hij zegt over God, Jezus Christus en verlossing, ofwel het verwerpen. Daarom willen we u met klem aanraden te geloven wat hij zegt over de noodzaak Jezus Christus als uw verlosser aan te nemen. Geef uw zonde toe, geloof dat Hij gestorven is om de prijs ervoor te betalen, en vraag Hem om u te redden. De bijbel zegt: 'Geloof in de Heer Jezus en u zult gered worden (Hand. 16:31).' Dan zult u uit eigen ervaring weten hoe goed het is om de bijbel—het betrouwbare boek—op zijn woord te geloven.